

החזרתם לשנה ויבול שלם תהיה גם לשיעורין
יום 1 יאנואר 8 ר"ב, בחדש מארט 8 ר"ב
בחדש יוני 2 ר"ב ובחדש סנטיאבר 2 ר"ב

באמרים בלתי נרפסים אינם מושבים לבעליהם.
מי אשר לא יקבל גליון מה"ע במדורו, יודיע
ואת לתירו' במשך שבוע בבית לעז, למען
יוכל להראות בכתבו לקדו הפאסט.

בעד מודעות מכל שורה קצרת באותיות
קטנות 10 קאפ; בראש הגליון 30 קאפ;
בעד שני תאריכים 25 קאפ.

הפליין

מכתב עתי מגיד ליעקב כל דבר המונע

ליהודים בפריז ועניני מדינה ומדע בכלל.

(נוסד על ידי אלכסנדר הלוי עזרסרוביץ והראשון אהרי יצחק גאליצקיבולס).

מחירו ברוסיא: 10 רובל
לשנה... 5 רובל
לחצי שנה... 2,50 רובל
לרבע שנה... 85 קאפ
לחדש... 6 קאפ
מחיר גליון 10 ק' 10 רובל
החך העורך על ר"ב יובלו לשלוח בתו הפאסט
בני 2 קאפ אך לא ידביקו אל הניר ולא זה
ע"ג זה.

שנת השרשים ושמונה קצתו לאור.

№ 58.

יוצא בפטרבורג מדי יום כיומו.

ואלה הכתבות אלינו:

G. Гинзбург, С.-Петербург, Английский проспект 12.
H. Марку, Москва, Никольская, д. пр. Шереметьева кв. 57.

להסיר עקשות פה.

בעתון "Kiev. slovo" יצא סופר אחד מעירנו לחרף את אנודת חובבי ציון אשר בעירנו וירב דברים ולהג הרבה, ומחפצו להשתמש בכספיים נסים ובמאמרים עוקצים וחרים הדוקרים בחרב, כחש בעיקר המעשה ויטורד בגלוי נגד האמת ויבא דבתו רעה בהחול נורא אל קהל המשטינים אותנו מבני ברית ומשאנים בני ברית, ויצא כמשהק לפנייהם על משבתנו—אנו חרצי הבונים בשמים תקונו, והנה בקראנו דבריו אלה בעתון הנ"ל לא שמנו לבנו לזה, ואמרנו לעבור עליו בשתיקה משום מעט דאל תען, כי יודעים אנו את הסופר הצעיר לימים הזה, הצמא מאד לחול כבוד סופרים, ובאשר יודע הוא היטב את רוח בעליו זה ואת שמי הנמיות אשר לו המשתמשות אצלו בערכוביא, ידע לכן את השעה להביא לפניו מעמדים, כאשר יאהב לעת החלת השנה, בידע לירדעו מסתרי מערכות העתונים בערי הפרוות בתחום מושב בני ישראל ובי יודע כה השבנו בלבבנו בדיננו את הסופר הזה לכך וזכה—כי יודע אולי גם פה היו הדברים המעדיין את האדם על דעתו הסבה הגורמת איכותו מה שכתב ולבו כל עמו?

והנה גם הואספחאד (Недельная проба № 3) העתיק מהעתון Kiev. slovo את כל המאמר הזה לארכו ולרחבו מלה במלה. אמנם, בסיום קטן, כי אחריות הדברים הלן על הסופר הכותב אותם, והנה אולת היא לחשיב, כי בכונה עשה זאת העתון הזה, וכי גם הוא חמא בזה שהביא את המאמר בלו ולא הביא אותו למקומעין כדרכו בשאר ענינים, לברר רק את התמצית מן מאמרי העתונים אשר לצרינו, אם יש ענין מה להעיר ולשים אליו לב, ואשר בזה נתן מקום להסופר דידן למעט בעצמו, בהתנאותו ובהשתכחו בעיר, כי גם העתון המעתיק היה המים דעים הוא עמו והאראיה, כי מביא הוא המאמר בשלמותו להגיד: כי בקרב לבו יאמר שישו בני מעי הלא כה דבריו אני שהציגות היא תקנה כזוה, לא! אנו לא כן נדמה ולא בשופטני עסקינן והמבין יבין הבונה האמתית. גם לא נדון עם הממנה על הפרק הזה בעתון הנ"ל על אשר סיים כה במקרא קצר מאד ולא העיר מעצמו דבר, להחפצל נגד המאמרים והמבטויים הנכרים היטב במבט הראשון—מבלי הקור הרבה—כי מושב העוקק וההחול כו ב כ, ואשר גם בזה ראה הסופר הצעיר הזה תרים תלים בשערה ויהלה כמו רמים את דעותיו באשלי דבריו לאמר, כי יך וישר פעלו ואין עולתה בו (3) אך כה לנו ולהסופר הזה? כבר מלתנו אמורה, כי אין אנו נדונים עמו, הן הוא לא שמועה שטע וכתב, הוא יודע יעד, כי אף קורטב של אמת אין בדבריו, ורק בעלילה בא, ידע האמת היטב והתכון למרוד בה; ורק דא עקא, כי כאשר הורקה הרבה הזאת מעתון אל עתון לא נוכל עוד עבור עליה בחשאי מבלי הפיץ אור על כל הענין להקים את האמת כמו שהיא, לבלתי תת מקום להאמין לאשר יצא מעט הסופר הזה, ולזאת מוכרחים נחיה לנגוע בענין להביארו בלו לפני קהל הקוראים, אשר אמנם יותר מוב היה לבלתי דבר במטו בזמן הזה, אך מה נעשה ההכרח יאלצנו והגנו לשום לפני קוראנו את כל הדברים בהיותם.

הימים היו אחרי ימי הפרעות הנוראות שהלו בעירנו בשנה שעברה, ומעניות הפרנסות דללו וחרבו, רכושנו נהרס ושודד ומקור המחיה והכלכלה יבש, הפחד והמנוח שות שרתו טסבים לנו וימם לבבנו וכבר לנו מאד התאספנו כלנו צעירים לימים, אשר הזמן עם כל פגעיו חלק לנו מנה אחת אפים, כלנו אנשים פשוטים: בעלי מלאכות שונות, סוחרים קטנים,

תכן הענינים: עזרת ספרים: מכתב אל המיל, ש. גינזבורג, ע. מארק. — להסיר עקשות פה. מ. מערובסקי. — החלטה הפאסט. — בעיר הסלובה. — בארצנו: זוארשא. — מאח"ק: מכתבים מירושלים, מן המודיעים, — סלגרסות. — מודעות. — נרכות לישב א"י. — פוליסון: בעבור נעלים, יכנה"ו.

עזרת סופרים:

מכתב אל המיל

על דבר אסף שירי עם עכרים.

אין צורך להביא ראיות על דבר גדל ערך שירי עם בבוא איש ללמוד דבריו ימי עם, איזה שיהיה, וכל הקורות אותו. מלבד ספר דברי הימים של עם ועם, הנוסד על פי העדות רשמיות ובלתי רשמיות, ישנו עוד ספר דברי הימים אחר, אשר מחברו הוא העם בעצמו, המוזכר בשירים את קורותיו בימים עברו. על דבר הנחיצות לעשות למעיל את פרי מעשי העם, למען אשר נלמד לדעת את עתוקהינו, דברו כבר פעמים רבות בספרות העברית (א. ארשאנסקי, לערנער ואחרים). אבל, לצערנו, לא נגשו עד עתה אל המלאכה לאסף במישורים ובסדרים נכונים את החמר הזה, אשר בראשונה הוא נראה כמפל, אבל ערכו לא מעט הוא, כי יכל ויכל להאיר אור על תקופות נמכרות אחרות בת"י עם עבר שוכן רוסיא. ובין כה וכה ועבר הזמן בדרכו הלאה, שירים ישנים, אשר תכנם מקרי הימים והולדות עמנו, (כמו שירי התונה, שירי ערש, שירי בית הספר, שירים המתארים מצב הנשים וחיי משפחה, שירים הנוגעים אל תקופת יסוד הקולוניות העבריות הראשונות ברוסיא לעבוד את האדמה, אל תקופת מקה בחורי ישראל לצבא, אל תקופת בתי הספר של הממשלה הראשונים וכדומה)—שירים כאלה יוצאו לאט לאט יותר ויותר מפני שירים חדשים, אשר חוברו על ידי השפעת תנאי החיים, אשר נשתנו בימים האלה.

עשר שנים העברנה ואבר חמר חי, המעיד ומיכיה, איך הביט העם בעצמו על תקופות דבריו ימיו, אשר חי בהנה. אחינו היושבים במערב אירופא, אשר עברו אותנו בדברים רבים, עברו אותנו גם בדבר הזה, בספר Mittheilung gen d. Gesellschaft für jüd. Volkskunde, שבו לבס מאד אל דבר אסף פרי תנובת השירה העברית, ובתוך החמר אשר הפיצו בימים האחרונים ברבים נמצא גם אחדים משירי העכרים יושבי פולין וליטא. ועתה, האם אנחנו, יהודי רוסיא, הקרובים אל המקור הראשון, נחכה בחיוב ידים, עד אשר יכתבו אחינו היושבים בחוץ לארצנו וברון בספר ויגישו לנו טכנים ומזמנים את שירי העם שלנו, כאשר העניקו לנו דברים אחרים, אשר יכלנו ואשר היה לאל ידנו לעשות בעצמנו, אלו היה לנו הפץ גדול ותשוקה רבה אל דבריו ימיו ואל ספרותנו?

אנחנו התחמסם מזה נכונים להוציא לאור מאסף שירי עם ו'ארגא' נים והגנו מחרשים לפנות אל האנשים, הקרובים אל המין העם, בבקשה — לכתב להם מפי ההמון את השירים, אשר יושרו במקומם, ולשלח לנו על פי אחת משתי הבהבות הכתובות מלמטה, מאד חפצנו ונעים היה לנו, אלו מוצאה בקשתנו מסלות אל לב האינטליגנציה, אשר בנו, היושבים בערי הפרוות הקטנות, הרוחקות מערים גדולות, בערים הקטנות אשר בתחום מושב בני ישראל, אשר שם יחיה עוד חסון עמנו על פי החיים הישנים ושיר עוד את שיריו הישנים. ובעבור זה יזכרו למובה במאסף, אשר אנחנו חושבים להוציא, כל אלה האנשים, אשר יקחו בו חלק בכתבם את שירי העם העכרים ובשלהם אותם אלינו. ש. גינזבורג. מ. מארק.